

Pelenų trečiadienio Evangelijos komentaras

Pelenų trečiadienio evangelija.
„Kai tu panorėsi melstis, eik į
savo kambarėlį ir užsirakinęs
melskis savo Tėvui, esančiam
ten, slaptoje, o tavo Tėvas,
regintis slaptoje, tau atlygins“.
Tikra Dievo vaiko malda
neapsiriboja žodžiais, tačiau
virsta gyvenimu, pripildo jį
ramybės ir džiaugsmo.

Evangelija (Mt 6, 1–6. 16–18)

Jėzus bylojo savo mokiniams:

„Venkite daryti savo geruosius darbus žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi, kitaip negausite užmokesčio iš savo Tėvo danguje. Todėl, dalydamas išmalda, netrimituok sinagogose ir gatvėse, taip daro veidmainiai, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. Kai tu daliji išmalda, te nežino tavo kairė, ką daro dešinė, kad tavo išmalda liktų slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

Kai meldžiatės, nebūkite tokie, kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir aikštėse, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. Kai tu panorėsi melstis, eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam ten, slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę, kaip veidmainiai: jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums, jie jau atsiėmė užmokestį. O tu pasninkaudamas pasitepk aliejumi galvą ir nusiprausk veidą, kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins“.

Evangelijos komentaras

Šiandien prasideda Gavėnia, tos keturiasdešimt pasirengimo Velykoms dienų. Bažnyčia, kaip ir kasmet, tarytum sušunka primindama krikščionims asmenišką kvietimą atgailauti ir atsiversti.

Krenta į akis violetinė spalva, kuria nudažyti kunigo liturginiai rūbai bei tabernakulį dengiantis velimas.

Žodžiai „Atmink, žmogau, kad dulkė esi ir dulke pavirsi“ įveda į šį liturginį laiką, kuris parengia išgyventi esminius mūsų tikėjimo slėpinius.

Evangelijos ištraukoje, kurią Bažnyčia šiandien kviečia apmąstyti, Viešpats kalba apie pagrindinius asmeninio pamaldumo veiksmus: išmalda, pasninką ir malda.

Nėra didesnės aukos, nei tyra širdis (plg. Ps 50). Todėl Jėzus, atmesdamas galimą vien išorinį šių praktikų atlikimą, mus moko, kad tikras pamaldumas išgyvenamas su gryna intencija, Dievo artume, vengiant bet kokio noro pasirodyti.

Jeigu širdies tyrumą galima įgyti glaudžia bendryste su Viešpačiu, tai malda būtinai turi pasižymėti paprastumu ir tiesumu. Tokia malda ieškome Viešpaties bei leidžiamės Jo pasiekiami.

„Tebūna sandermė tarp mūsų minčių ir giedamų giesmių“, savo garsiojoje reguloje rašė šv. Benediktas. Dabar, per šį ypatingos atgailos laiką, galime išsakyti troškimą, kad taipogi ir mūsų jutimai, kūnas bei visi veiksmai būtų sandermėje su tuo, ką ištariame lūpomis.

Būtent todėl malda taip glaudžiai susijusi su pasninku ir išmalda. Jeigu asmeninis ir meilus pokalbis su mūsų Dievu Tėvu nėra lydimas darbų, vargu, ar tai tikra, gyvenimą kitiems dovanojanti ir mūsų pačių gyvenimus perkeičianti malda.

Pablo Erdozain // Photo: Taryn Elliott - Pexels

treciadienio-evangelijos-komentaras/
(2025-08-08)